

Forslag
til
Lov om ændring af lov om forurennet jord
(Ændring af kortlægning af forurenede arealer m.v.)

§ 1

I lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurennet jord, som ændret bl.a. ved lov nr. 1109 af 29. december 1999, lov nr. 1373 af 20. december 2002 og senest ved lov nr. 568 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”*Stk. 2.* Jord, der alene er forurennet med stoffer, som nævnt i bilag 1, på et niveau, der ligger mellem jordkvalitetskriterierne og afskæringskriterierne, som nævnt i bilag 1, betegnes i denne lov som lettere forurennet jord. Miljøministeren kan fastsætte regler med ændring af stofferne og kriterierne i bilag 1.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 3 affattes således:

”§ 3. Regionsrådet foretager i samarbejde med kommunalbestyrelsen kortlægning, eventuelt gennem tekniske undersøgelser, af forurenede arealer, jf. §§ 4 og 5.

Stk. 2. Forsvarsministeriet foretager dog i samarbejde med regionsrådet kortlægning af forurenede arealer på vidensniveau 1 på Forsvarsministeriets ejendomme.

Stk. 3. Arealer, hvor der alene forefindes lettere forurennet jord, jf. § 2, stk. 2, kortlægges ikke. Der kortlægges dog, hvis den lettere forurenede jord i særlige tilfælde kan have skadelig virkning på grundvand eller for indeklime.

Stk. 4. Arealer, der anvendes til offentlig vej, kortlægges ikke på vidensniveau 1.

Stk. 5. Når regionsrådet har tilstrækkelig viden om et bestemt areal, der anvendes til bolig, til at påbegynde en vurdering af, om betingelserne for en kortlægning på vidensniveau 1 eller 2 er opfyldt, skal en afgørelse træffes inden for 2 år.

Stk. 6. Regionsrådet meddeler ejeren af arealet, når der foreligger tilstrækkelig viden om arealet, jf. stk. 5.”

3. I § 7, *stk. 3*, ændres ”2 år” til: ”1 år”.

4. Efter § 12 indsættes:

”§ 12 a. I forbindelse med afgørelse om kortlægning på vidensniveau 2 af en ejendom, der anvendes til bolig, skal regionsrådet ud fra den foreliggende viden nuancere kortlægningen af ejendommen, på baggrund af den risiko, den kortlagte forurening udgør eller kan udgøre for den aktuelle anvendelse som bolig, som enten:

- 1) F0: Forureningen udgør ingen risiko ved ejendommens aktuelle anvendelse som bolig,
- 2) F1: Forureningen udgør ingen risiko ved ejendommens aktuelle anvendelse som bolig, hvis simpel rådgivning om ejendommens anvendelse efterleves eller
- 3) F2: Forureningen udgør eller kan udgøre en risiko ved ejendommens aktuelle anvendelse til bolig, eller der foreligger ikke viden nok til en nuancering.

Stk. 2. Regionsrådet skal revidere nuanceringen, når der foreligger videregående undersøgelser eller andre nye oplysninger, der gør dette muligt.

Stk. 3. Regionsrådet skal underrette ejeren, kommunalbestyrelsen og skatteforvaltningen om nuanceringen samtidig med underretningen om kortlægningen efter § 12 og ved ændring af nuanceringen. Grundlaget for nuanceringen skal oplyses, herunder i hvilket omfang der kan forventes at ske en revision af nuanceringen.

Stk. 4. Andre ejendomme end boligejendomme, der er kortlagt på vidensniveau 2 og som overgår til boliganvendelse samt boligejendomme, som den 1. januar 2007 er kortlagt på vidensniveau 2, skal efter skriftlig anmodning fra ejeren, nuanceres efter stk. 1.

Stk. 5. Oplysning om nuancering efter stk. 1 skal ikke indføres i matrikelregisteret efter § 14, medmindre miljøministeren fastsætter regler herom, § 15, stk. 7.”

5. I § 15 indsættes som *nr. 6 og 7*:

- ”6) tidsfrister og procedurer for og indholdet af og kriterier for nuancering af en kortlagt ejendom, der anvendes til bolig efter § 12 a, og
- 7) at oplysning om nuancering efter § 12 a skal indføres i matrikelregisteret.”

6. I § 17, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

”Regionsrådet kan i særlige tilfælde udføre undersøgelsesprojekter og afværgeforanstaltninger på arealer med lettere forurenede jord, der anvendes til børneinstitutioner.”

7. § 50 affattes således:

”§ 50. Enhver, der flytter jord uden for den ejendom, hvor den er opgravet, og enhver, der anvender sådan jord, skal sikre sig, at jorden ikke giver anledning til skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt.

Stk. 2. Opgravning og flytning af forurenede jord og jord fra en kortlagt ejendom, en kortlagt del af en ejendom eller et areal, som anvendes til offentlig vej, samt fra en ejendom, som er omfattet af anmeldtepligten efter § 50 a, skal af vedkommende anmeldes til kommunalbestyrelsen. Der skal ligeledes ske anmeldelse til kommunalbestyrelsen ved fraførelse af jord fra et godkendt modtageanlæg for jord. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelse i særlige tilfælde kan ske efter opgravning og flytning af jorden og om betingelserne herfor,

herunder at anmeldelse kan ske samtidig med aflevering af jorden til godkendt modtageanlæg for jord

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om anmeldeordningen efter stk. 2 herunder om

- 1) opgavefordelingen mellem myndighederne,
- 2) krav til anmelderen eller modtageren af jorden om prøvetagning og analyse af den af anmeldelsen omfattede jord,
- 3) at der i bestemte typer af arealer, eller i områder, som fastlægges af kommunalbestyrelsen, ikke skal udtages analyse af jorden,
- 4) at der ved flytning af mange små jordmængder fra samme ensartet forurenede areal, kan ske anmeldelse på engang for en given periode,
- 5) at små jordmængder under en fastsat mængde i nærmere definerede områder, er undtaget fra kravet om anmeldelse i stk. 2,
- 6) at der skal være mulighed for at anmelde, samtidig med at jorden flyttes,
- 7) at 4 ugers fristen efter stk. 4 og stk. 5 under nærmere betingelser begrænses eller ophæves
- 8) en følgeseddelordning og om dokumentation for jordens håndtering, herunder dokumentation for, at genanvendelse er sket i overensstemmelse med gældende regler,
- 9) særlige regler for anmeldelse af jord fra arealer, der anvendes til offentlig eller privat vej og
- 10) at kommunalbestyrelsen skal fastsætte regulativer om anmeldeordningen.

Stk. 4. Opgravning og håndtering af jord, der udføres i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 3 og § 51, må iværksættes 4 uger efter anmeldelsen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Hvis opgravning og håndtering ikke kan ske efter de i stk. 4 nævnte regler, eller hvis kommunalbestyrelsen, hvor jorden ønskes anvendt, ønsker at modsætte sig jordens genanvendelse eller at stille vilkår herfor, jf. § 51, giver kommunalbestyrelsen anmelderen meddelelse herom inden 4 uger efter anmeldelsen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 5 og afgørelser efter reglerne udstedt i medfør af stk. 2, 3 og 4 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.”

8. Efter § 50 indsættes:

”§ 50 a. Byzone i medfør af planlovens § 34 klassificeres som område, der kan være lettere forurenet, og er omfattet af anmeldepligt for flytning af jord efter § 50, stk. 2, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at et større sammenhængende område inden for byzone, ikke er lettere forurenet, skal kommunalbestyrelsen gennem et regulativ undtage delområdet fra anmeldepligten for flytning af jord.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at et større sammenhængende område uden for byzone er lettere forurenet, skal kommunalbestyrelsen gennem et regulativ inddrage området som omfattet af anmeldepligten for flytning af jord.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen inddrager offentligheden forud for den endelige fastlæggelse af større sammenhængende områder i regulativerne.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre det endelige regulativ, med nærmere oplysning om baggrunden for regulativerne, og om hvilke forholdsregler de af regulativerne omfattede borgere bør tage. Et regulativ har virkning, når det er endeligt offentliggjort. Offentliggørelsen skal ske ved annoncering i en lokalt tilgængelig avis og ved fremlægning af regulativet på den kommunale hjemmeside.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse, offentliggørelse, omfang og indhold i regulativer, herunder at visse typer af områder skal være omfattet, samt principper for afgrænsningen af større, sammenhængende områder, jf. stk. 2 og 3.”

9. I § 57, *stk. 1, 1. pkt.* ændres ”og § 68, stk. 1, 2 og 4” til ”, § 68, stk. 1, 2 og 4, § 73 a og § 73 b”.

10. § 68, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4.* I tilfælde, hvor et areal er forurenet, kan kommunalbestyrelsen gennemføre undersøgelser og afværgeforanstaltninger.”

11. I § 70 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Regionsrådet underretter kommunalbestyrelsen og ejeren, hvis regionsrådet i forbindelse med en forureningssag får viden om, at der på et areal, der ikke kortlægges, er lettere forurenet jord, jf. § 2, stk. 2.”

12. § 71, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Arbejdet kan genoptages 4 uger efter, at regionsrådet har modtaget underretning om den konstaterede forurening, medmindre regionsrådet forinden har meddelt at det agter at træffe afgørelse om, at det pågældende areal skal kortlægges, eller meddelt, at grundlaget for arealets kortlægning er ændret. Regionsrådet underretter samtidig kommunalbestyrelsen og den stedlige arbejdstilsynsmyndighed herom. For arealer, der agtes kortlagt eller er kortlagt, kan arbejdet genoptages under overholdelse af reglerne i § 8.”

13. Efter § 72 indsættes før overskriften ”Krav på udgiftsdækning og erstatning m.v.”:

”§ 72 a. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med regionsrådet give generel rådgivning om sundhedsmæssige konsekvenser vedrørende arealer med lettere forurenet jord.

Stk. 2. Ejere af ejendomme skal underrette deres lejere om rådgivning, jf. stk. 1.

§ 72 b. Hvis anvendelsen af et areal ændres til bolig, børneinstitution eller offentlig legeplads, skal ejeren eller brugeren sikre, at de øverste 50 cm jord er uforurenet, eller at der er etableret en varig fast belægning. Det samme gælder ved bygge- og anlægsarbejder på et areal, der anvendes til et af de nævnte formål, dog ikke sædvanlige bygge- og anlægsarbejder, som ejeren eller brugeren af et parcelhus udfører eller lader udføre på sin ejendom. Det uforurenede lag eller belægningen skal være til stede, inden arealet tages i brug til de nævnte formål.

Stk. 2. Det uforurenede lag eller belægningen, jf. stk. 1, skal opretholdes, så længe arealet anvendes til de nævnte formål. Forpligtelsen påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af arealet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om etablering og opretholdelse samt om dokumentation af foranstaltninger efter stk. 1 og stk. 2.

§ 72 c. Kommunalbestyrelsen skal efter anmodning fra en ejer, der selv har foretaget en forureningsundersøgelse eller en oprydning af et areal med lettere forurenede jord, afgive en erklæring om arealets forureningstilstand i overensstemmelse med en indhentet udtalelse fra regionsrådet. Erklæringen kan gives i det omfang den fremsendte dokumentation giver mulighed herfor.”

14. I § 88, *stk. 1*, indsættes efter *nr. 10* som nyt nummer:

”11) overtræder § 72 a, *stk. 2* eller § 72 b, *stk. 1* eller 2.”

Nr. 11 - 13 bliver herefter nr. 12 - 14

15. Der indsættes et bilag 1, der affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. § 50 a, *stk. 1*, som affattet ved denne lov § 1, *nr. 7*, får først virkning den 1. januar 2008. Kommunalbestyrelsen kan dog gennem regulativ efter § 50 a lade bestemmelsen få virkning før 1. januar 2008. Dette gælder for de områder, som kommunalbestyrelsen udpeger gennem regulativet, såvel inden for eller udenfor byzone, idet regulativer indenfor byzone op- hører den 1. januar 2008.

Stk. 3. Kortlægningen af arealer, der efter regionsrådets vurdering kan være omfattet af bestemmelserne i § 3, *stk. 3*, som affattet ved denne lov § 1, *nr. 2*, skal tages op til ny behandling med henblik på en afgørelse om, hvorvidt der skal ske ophævelse af kortlægningen. Regionsrådets vurdering og afgørelse skal meddeles ejeren senest den 1. juli 2008. Sammen med meddelelse om ophævelse af kortlægningen underrettes ejeren om, at ejendommen kan være omfattet af bestemmelserne om anmeldeligt for flytning af jord, jf. § 50 a, som affattet ved denne lov § 1, *nr. 7*.

Stk. 4. § 1, *nr. 3*, finder først anvendelse på anmodninger fra ejere, der modtages efter den 1. januar 2008. For anmodninger, der er modtaget før den 1. januar 2008 gælder en frist på 1 år fra den 1. januar 2008.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 1 kan ved kongelig resolution sættes i kraft for Grønland med de ændringer, der følger af de særlige grønlandske forhold.

BILAG 1

”Bilag 1

Jordkvalitets - og afskæringskriterier for jord forurenet med tungmetaller og PAH-forbindelser, jf. § 2, stk. 2.

	Jordkvalitetskriterium	Afskæringskriterium
Arsen	20 mg/kg	20 mg/kg
Bly	40 mg/kg	400 mg/kg
Cadmium	0,5 mg/kg	5 mg/kg
Chrom	500 mg/kg	1000 mg/kg
Kobber	500 mg/kg	1000 mg/kg
Kviksølv	1 mg/kg	3 mg/kg
Nikkel	30 mg/kg	30 mg/kg
Zink	500 mg/kg	1000 mg/kg
PAH-total*	4 mg/kg	40 mg/kg
Benz(a)pyren	0,3 mg/kg	3 mg/kg
Benz(a,h)anthrazen	0,3 mg/kg	3 mg/kg

*Tjærestoffer. PAH-total måles som sum af de 7 PAH-forbindelser (fluoranthen, benz(b+j+k)fluoranthen, benz(a)pyren, di-benz(a,h)anthracen og indeno(1,2,3-cd)pyren).”

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med lovforslaget ændres kortlægningskriterierne for forurenede jord, således at den lettere forurenede jord ikke længere skal kortlægges. Samtidig mindskes de ulemper, kortlægningen medfører for borgerne, og den forebyggende indsats bevares i de lettere forurenede områder

1. Baggrunden for lovforslaget

1.1. Generelt om jordforureningsloven

Med lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurenede jord er der lagt en ramme for det offentlige indsats i forhold til jordforurening. Amtsrådene har til opgave at prioritere, således at pengene hovedsagelig bruges i de områder, hvor der er knyttet særlige drikkevandsinteresser til grundvandet, samt på arealer med bolig, børneinstitution og offentlig legeplads.

Lovens regulering af forebyggende indsats sikrer imod yderligere forurening af miljøet i forbindelse med anvendelse og bortskaffelse af jord, bl.a. gennem en ansøgningspligt ved ændring til boliganvendelse og en anmeldepligt ved flytning af forurenede jord.

Sigtet med loven er derudover først og fremmest i det fremadrettede perspektiv at fastholde forurenere som den, der skal foretage de nødvendige foranstaltninger til at afværge følgerne af en jordforurening.

Herudover er der – når visse betingelser er opfyldt – en værditabsordning for boligejere, der er kommet økonomisk i klemme, fordi det først efter købet viser sig, at ejendommen er forurenede.

Gennem teknologiprogrammet for jord- og grundvandsforurening, jf. lovens § 17, stk. 3, sikres udviklingen af teknologier over for jord- og grundvandsforurening og af metoder til vurdering af risikofaktorer

Jordforureningsloven bygger på et kortlægningssystem, som har til formål at tydeliggøre, hvilke arealer der er eller kan være forurenede. Herved markeres, hvor der skal være en forebyggende indsats. Det undgås blandt andet, at forurenede jord spredes til andre ejendomme. Det undgås desuden, at nye købere kommer økonomisk i klemme, og der skabes et grundlag for at sikre, at den offentlige indsats i forhold til jordforurening sker der, hvor der opnås mest miljø for pengene. Det er amtsrådets opgave at kortlægge de forurenede arealer.

Som en del af kommunalreformen er det besluttet, at de opgaver, som hidtil har været varetaget af amterne, pr. 1. januar 2007 overtages af de nye regioner. Kommunerne vil dog fremover skulle behandle ansøgninger om tilladelser til ændringer af arealanvendelsen af kortlagte arealer og til bygge- og anlægsarbejder, jf. jordforureningslovens § 8, efter høring af regionerne, hvor denne opgave tidligere alene lå hos amterne.

1.2. Kortlægning af forurenede arealer og kriterier

Kortlægningen af forurenede arealer efter jordforureningsloven sker i to trin, de såkaldte vidensniveauer. Kortlægningen på vidensniveau 1 bygger på oplysninger om tidligere og eventuelle nuværende aktiviteter og virksomheder, som kan have medført jordforurening på arealerne. Kortlægningen på vidensniveau 2 bygger som hovedregel på tekniske analyser af jorden. Mens arealer uden for lovens indsatsområder, jf. § 6, stk. 1, kan forblive på vidensniveau 1, skal arealer inden for indsatsområderne bringes frem til vidensniveau 2. Alle arealer med bolig og børneinstitution er som udgangspunkt indsatsområder.

Ved kortlægningen på vidensniveau 2 anvender amterne de kvalitetskriterier, som er udstedt i vejledninger fra Miljøstyrelsen, og som er offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside, www.mst.dk. Kvalitetskriterierne har form af grænseværdier for en lang række af de almindelige forureningsstoffer. Der er både jordkvalitetskriterier, grundvandskvalitetskriterier og luftkvalitetskriterier. Når alle 3 typer af kvalitetskriterier er overholdt på et areal, er forebyggende indsats unødvendig. Kvalitetskriterierne betegnes derfor som ”forebyggende kriterier”.

Et forureningsniveau i jorden, som er lavere end jordkvalitetskriterierne, sikrer imod risiko ved direkte kontakt med jord, evt. i form af støv. Det sikrer imidlertid ikke mod udvaskning til grundvandet eller afdampning til indeklima. Det er nødvendigt at kontrollere, at grundvandskvalitetskriterierne og luftkvalitetskriterierne også overholdes. Når stofferne er lavmobile, vil overholdelse af jordkvalitetskriterierne dog i langt de fleste tilfælde sikre, at der ikke sker uacceptabel nedsivning eller afdampning.

For de lav-mobile stoffer har Miljøstyrelsen fastsat de såkaldte afskæringskriterier, som for de fleste lav-mobile stoffer er 10 gange højere end jordkvalitetskriterierne. Afskæringskriterierne angiver for arealer med bolig og børneinstitution det niveau af jordforurening, over hvilket der bør ske en total afskæring af al kontakt med jorden, f.eks. oprensning eller afgravning. Ved lav-mobile stoffer forstås i denne sammenhæng: Arsen, Bly, Cadmium, Chrom, Kobber, Kviksølv, Nikkel, Zink, PAH, benz(a)pyren samt dibenz (a,h)antracen.

Når forureningsniveauet er lavere end afskæringskriterierne, vil der stadig være en rimelig sikkerhed for, at der ikke sker uacceptabel nedsivning eller afdampning. Der kan dog være undtagelser, f.eks. kan der være risiko for afdampning af kviksølv til indeklimaet eller udvaskning af tungmetaller til grundvandet som følge af specielle jordbundsforhold eller lignende. Når afskæringskriterierne er overskredet, vil der være behov for en offentlig indsats i form af f.eks. oprydning. Afskæringskriterierne kaldes derfor også ”indsatskriterier for oprydning”.

Det kræver ikke lovændring at ændre kvalitetskriterierne og afskæringskriterierne. Miljøministeren kan, jf. lov om miljøbeskyttelse § 14, stk. 1, til vejledning for myndighederne angive kvalitetskrav til luft, vand og jord. Opgaven at udarbejde vejledninger inden for miljøbeskyttelseslovens område, jf. lovens § 14, stk. 1, er delegeret til Miljøstyrelsen

1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Efter de første knap 4 år med jordforureningsloven afgav miljøministeren i december 2003 en redegørelse om jordforureningsloven til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Redegørelsen anbefalede en række initiativer, blandt andet et lovforberedende arbejde i 2 ad hoc-arbejdsgrupper. En gruppe, der skulle vurdere kriterierne for kortlægning af forurenede jord (kriteriegruppen), og en gruppe, der skulle udarbejde forenkede modeller for kortlægning af diffus forurening og jordflytning (jordforureningsgruppen), herunder også begrænse den tid, amterne bruger på kortlægning af den enkelte boliggrund.

Kriteriegruppen, som var sammensat af repræsentanter fra Miljøstyrelsen (formand), Sundhedsstyrelsen, Embedslægerne, Arbejdstilsynet, Fødevarestyrelsen, Amtsrådsforeningen, KL og Københavns og Frederiksberg Kommuner, afgav rapport i december 2004. Rapportens væsentligste anbefalinger var:

- Det generelle høje beskyttelsesniveau skal bibeholdes, og der skal tages særligt hensyn til børn ved fastlæggelsen af forebyggende kriterier for jord, vand og luft.
- Principperne for kortlægning skal ændres:
 - Hvor kortlægningen efter jordforureningsloven i dag for alle stoffer finder sted ved det forebyggende kvalitetskriterium, skal kortlægningen af lav-mobile stoffer (f.eks. bly og PAH) fremover ske ved indsatskriteriet for oprydning.
 - Den diffuse forurening skal ikke kortlægges i matrikelregisteret, men i stedet områdeklassificeres.
 - Den forebyggende indsats bl.a. ved jordflytninger skal lige som i dag tage udgangspunkt i de forebyggende kriterier. Derved undgår man at skabe fremtidige jordforureningsproblemer.

Om den forebyggende indsats skriver kriteriegruppen, at det skal sikres, at jord, der indeholder lav-mobile stoffer i koncentrationer mellem de forebyggende kriterier og indsatsniveauet for oprydning, fortsat skal anmeldes ved jordflytning, og at myndighederne i forbindelse med nybyggeri skal kunne stille krav om, at jord til boliganvendelse o.l. overholder de forebyggende kriterier. Der skal ligeledes kunne stilles særlige krav til børneinstitutioner. Med henblik på at give borgerne mulighed for at reducere den lille sundhedseffekt, der er ved den diffuse jordforurening i byerne og i områder, hvor forureningen i jorden ligger under indsatskriteriet, orienteres borgerne om betydningen af forureningen, idet der sammenlignes med andre risikofaktorer og oplyses om, hvorledes kontakten til jorden kan nedbringes.

I foråret 2005 var kriteriegruppens opfølgning i politiske forhandlinger, og den 16. juni 2005 blev der indgået en skriftlig aftale mellem alle de politiske partier om opfølgningen. Aftalen indebar, at ministeren fik tilslutning til at nedsætte en jordforureningsgruppe, som skulle komme med anbefalinger til, hvordan man i praksis kunne udmønte kriteriegruppens anbefalinger.

Miljøministeren aftalte desuden med de politiske partier, at jordforureningsgruppen herudover skulle overveje spørgsmål vedrørende:

- nuancering af kortlægningen inden for det eksisterende kortlægningssystem
- begrænsning af tid fra start til afslutning af kortlægningsarbejdet af en ejendom og
- restforureninger med f.eks. olie, der ikke udgør et miljø- og sundhedsmæssigt problem.

Jordforureningsgruppen blev nedsat af miljøministeren i juni 2005 med repræsentanter for Miljøstyrelsen (formandsskab), Justitsministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet, Amtsrådsforeningen, KL, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune. Jordforureningsgruppen afsluttede sit arbejde med en rapport med bl.a. et udkast til lovforslag til miljøministeren den 2. december 2005.

Nærværende lovforslag bygger på jordforureningsgruppens forslag.

I tilknytning til kriteriegruppens forslag stillede Miljøstyrelsen, støttet af Sundhedsstyrelsen og embedslægerne, forslag om at hæve jordkvalitetskriteriet for tjærestoffer (PAH) med en faktor 3. EU's fødevarekomité har den 3. november 2005 anbefalet den metode, som var grundlag for Miljøstyrelsens forslag. Miljøministeren har den 20. december 2005 besluttet, at tjærekriteriet hæves med en faktor 3, og bedt Miljøstyrelsen om at orientere amtskommunerne.

2. Lovforslagets formål og indhold

Sigtet med lovforslaget er enklere og klarere regler for indsatsen mod jordforurening. Indsatsen skal i højere grad målrettes og prioriteres, så den tager udgangspunkt i den konkrete risiko for sundhed og miljø. Det generelle høje beskyttelsesniveau skal bibeholdes, og der skal tages særligt hensyn til børn ved fastlæggelsen af forebyggende kriterier for jord, luft og vand. Desuden skal de ulemper, som jordforureningslovens kortlægningssystem medfører for borgerne, afhjælpes.

Hovedindholdet i forslaget er, at kortlægningskriteriet for forurenede jord hæves, så den lettere forurenede jord ikke længere skal kortlægges. Arealer med lettere forurenede jord kortlægges dog, hvis den lettere forurening i særlige tilfælde kan medføre risiko for forurening af grundvandet eller for indeklima.

Lettere forurenede jord er defineret som jord, der alene er forurenede med stoffer, som nævnt i lovens bilag 1, på et niveau, der ligger mellem jordkvalitetskriterierne og afskæringskriterier-

ne, som nævnt i bilag 1. Det giver kun mening at tale om lettere forurenede jord, når jorden er forurenede med de stoffer, der er fastsat afskæringskriterier for, jf. bilag 1. Hvis jorden er forurenede med andre stoffer, skal det som hidtil vurderes, om der er grundlag for at kortlægge arealet, ud fra en vurdering af såvel indholdet i jorden som risikoen for nedsivning til grundvandet og afdampning.

De diffust forurenede områder vil typisk være lettere forurenede. Den diffuse jordforurening er opstået gennem længere tids spredning, opblanding eller fortynding af forureningsbidrag, som typisk stammer fra flere forureningskilder. De diffust forurenede områder er typisk ældre boligområder samt områder, der er påvirket af mange års trafik og industriel aktivitet. Bly og tjærestoffer er de mest udbredte forureningsstoffer i disse områder, men også andre lavmobile stoffer kan forekomme. Disse områder skal ikke længere kortlægges og indlægges i matrikelregister, men områdeklassificeres. Områder med let forurenede fyldjord kan også indtages i områdeklassificeringen.

Dermed tilvejebringes et grundlag for en forenkling af bestemmelserne i forhold til de nuværende regler, hvor hver enkelt ejendom med diffus jordforurening skal gennemgå en kortlægningsproces og registreres i matrikelregisteret. Ca. 90.000 ejendomme kan på denne måde undgå kortlægning. Dette kan ske uden en svækkelse af det sundhedsmæssige beskyttelsesniveau.

Desuden foretages opstramninger af tidsgrænser m.m. for kortlægning for at afhjælpe de ulemper, kortlægning kan medføre for borgeren, og der indføres særlige krav ved nyetablering af bolig, børneinstitution og offentlig legeplads.

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 2007, samtidig med ikrafttrædelsen af kommunalreformen.

2.1. De vigtigste elementer i lovforslaget

Områdeklassificering

Med forslaget udmøntes kriteriegruppens forslag om områdeklassificering af arealer, hvor der skal ske en forebyggende indsats. Områdeklassificeringen er et redskab til at indkredse de arealer, der med høj sandsynlighed er diffust forurenede.

Områdeklassificeringen betyder, at myndighederne får mulighed at målrette generel rådgivning om den lille sundhedsrisiko, der kan være ved at bo og opholde sig på lettere forurenede jord.

Den eneste direkte retsvirkning for borgerne, som følger af områdeklassificeringen, er anmelderpligten ved flytning af jord. Formålet med anmelderpligten er at sikre, at forurenede jord ikke spredes til uforurenede arealer.

Amterne har i dag, med accept fra det i medfør af lovens § 24 nedsatte Depotråd, valgt at nedprioritere kortlægningen af de diffust forurenede arealer, indtil man er færdig med kortlægningen af de mere forurenede punktkilder. Områdeklassificeringen kan gennemføres hurtigt efter lovforslagets vedtagelse. Dermed kan den generelle rådgivning hurtigere målrettes til dem, den er relevant for. Desuden vil reguleringen af jordflytninger fra lettere forurenede områder og fra de mange endnu ikke kortlagte arealer, der ligger inden for disse områder, få hurtigere virkning, så man undgår spredning af forurenede jord til uforurenede arealer.

Som udgangspunkt er hele byzonen områdeklassificeret. Når man har valgt, at der som udgangspunkt skal være anmeldepligt i hele byzonen, skyldes det, at man med en forholdsvis lille indsats og med få ulemper for borgerne kan opnå en miljømæssig gevinst og være på den sikre side i forebyggelsen af, at jordforureningen spredes. Spredning af forurenede jord til uforurenede områder kan have langsigtede konsekvenser for miljøet.

Desuden er byzonemodellen valgt, fordi

- byzonen er sammenhængende arealer, og det forventes, at eventuelle værditabsproblemer vil være begrænset til randområderne,
- byzonegrænsen er et objektivt og let forståeligt kriterium, og
- det som udgangspunkt kræver meget få ressourcer at identificere arealet.

Kommunalbestyrelsen skal gennem et regulativ undtage større, sammenhængende områder inden for byzone fra anmeldepligten, hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at området ikke er forurenede. Med større sammenhængende områder i byzonen tænkes der typisk på kvartaler i en by eller lignende arealer med mange enkeltejendomme, der f.eks. er afgrænset af et vejnet eller andre fysiske forhold.

Desuden skal kommunalbestyrelsen gennem et regulativ inddrage større sammenhængende områder uden for byzone som omfattet af anmeldepligten, hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at områderne er lettere forurenede. Disse områder kan typisk ligge i nærheden af særlig forurenende virksomheder, trafikerede vejstrækninger, eller være relateret til områder med jordfyld eller lignende.

Det forventes, at det område, hvor der er anmeldepligt, kan reduceres væsentligt gennem de kommunale regulativer, da der er store områder inden for byzonen, især nyere udstykninger, som er uforurenede, eller hvor forureningsniveauet ligger lavere end jordkvalitetskriterierne. Det samlede byzoneareal i Danmark er ca. 2.500 km². Ifølge et skøn fra Amternes Videncenter for Jordforurening var der 700 km² byzone, som var udbygget, eller stort set udbygget i 1940. Der er målinger, som tyder på, at arealer fra før 1940 er et godt skøn for de diffust forurenede arealer.

Hvis hele byzonen områdeklassificeres på én gang, vil kommunerne på én gang få en mærkbar forøgelse af sagsantallet, idet antallet af anmeldeligtige jordflytninger vil stige fra de nuværende ca. 12.000 årlige anmeldelser til ca. 30.000 årlige anmeldelser. Ikrafttrædelse af anmeldeligtheden i byzoneområderne er derfor udskudt til 1. januar 2008, dvs. et år efter ikrafttrædelsen af lovforslaget. Det er forudsat, at kommunerne i løbet af 2007 udfærdiger regulativer, jf. den foreslåede nye § 50 a, stk. 2, som reducerer det areal, hvor der er anmeldeligt, således at regulativerne kan få virkning senest den 1. januar 2008.

Det forventes, at kommunerne vil være motiverede til at vedtage regulativer, som reducerer det areal, hvor der er anmeldeligt, idet dette vil spare dem for et stort antal konkrete sager, uden at det får betydning for miljøet. Den foreslåede ændring af lovens § 50 tilvejebringer mulighederne for, at anmeldeligtheden kan forenkles i regulativerne. Desuden kombineres regulativerne med affaldsregulativerne i det omfang, jorden, som flyttes, falder ind under affaldsdefinitionen.

De nye regulativer, som kan betegnes ”jordstyringsregulativer”, kan således sidestilles med, at der i affaldsregulativer foreskrives særlige bortskaffelsesordninger i delområder af en kommune. Størstedelen af den jord, der flyttes, kan kategoriseres som affald, og de foreslåede jordstyringsregulativer skaber bl.a. et grundlag for, at jord kan anvises som affald.

Kommunerne er desuden byggemyndigheder, og jordflytning vil ofte foregå i forbindelse med byggesager, således at der er mulighed for, at kommunen kan koordinere jordforureningsområdet med byggesagsområdet.

Det er forudsat, at kommunerne kun skal anvende eksisterende data ved udpegningen af områderne. Der skal ikke udtage nye jordprøver for at gennemføre områdeklassificeringen. Dog kan allerede eksisterende jordprøver anvendes som retningsgivende. Områdeklassificeringen er således ikke en helt præcis afgrænsning af diffust forurenede områder, men en udpegning af områder, som ud fra generel viden kan forventes at være diffust forurenede.

Af hensyn til grundejere, som gerne vil have sikker viden om forureningsforholdene på netop deres grund, er der i den foreslåede nye § 72 c indført en generel bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra en ejer, der selv har foretaget en forureningsundersøgelse eller en oprydning af et areal med lettere forurenede jord, skal afgive en erklæring om arealets forureningsstilstand i overensstemmelse med en indhentet udtalelse fra regionsrådet. Erklæringen kan gives i det omfang den fremsendte dokumentation giver mulighed herfor.

Anmeldepligten

Anmeldepligten fremgår af jordforureningslovens § 50, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse skal opgravning og flytning af forurenede jord og jord fra en kortlagt ejendom, en kortlagt del af en ejendom eller et areal, som anvendes til offentlig vej, anmeldes til kommunalbestyrelsen. Anmeldeligheden er endvidere reguleret i bekendtgørelse nr. 675 af 27. juni 2000 om anmeldel-

se af flytning af forurenede jord og jord fra forureningskortlagte arealer og offentligt vejareal, som er udstedt med hjemmel i lovens § 50, stk. 2 og 3.

Efter de nuværende regler kræver hver jordflytning, som er omfattet af anmelderpligten, konkret sagsbehandling. Udgangspunktet for lovforslaget er, at der fortsat skal være anmelderpligt for flytning af forurenede jord og jord fra en kortlagt ejendom, en kortlagt del af en ejendom og et areal, som anvendes til offentlig vej. Desuden skal de være anmelderpligt i de klassificerede områder. På langt sigt ville der alligevel med den nuværende lovgivning blive anmelderpligt i disse områder, idet de med tiden skulle kortlægges.

Derudover indføres i § 50 forskellige forenklingsmuligheder vedrørende anmelderpligten. Blandt andet skal kommunalbestyrelsen fastsætte regulativer om anmelderpligten, når miljøministeren har udstedt regler herom.

Mulighed for krav til nybyggeri og ombygning til bolig m.v.

Med forslaget om en ny § 72 b sikres det, at nyetablerede boliger, daginstitutioner og offentlige legepladser kan anvendes, uden at beboerne behøver at følge råd om forsigtighed ved kontakt med jorden. Dette kan opfyldes med en minimal indsats, idet der er tale om marginale udgifter til pålægning af uforurenede jord eller etablering af fast belægning i forbindelse med nybyggeri eller ombygning af f.eks. erhvervsbygninger til følsomme formål, hvor der som regel afsluttes med et lag ren muldjord.

Bestemmelsen er indsat som en generel regel og indebærer således ikke, at der i bestemte områder skal indhentes særlig tilladelse til de nævnte arbejder.

I relation til nybyggeri vil bestemmelsen typisk få virkning i randen af eksisterende byområder eller på f.eks. havnearealer, hvor der sker en ændring til boligformål. Der bygges ca. 17.000 boliger pr. år.

Bestemmelsen gælder også ved bygge- og anlægsarbejder på arealer, der anvendes til de pågældende formål, dog ikke sædvanlige bygge- og anlægsarbejder, som en parcelhusejer eller – bruger udfører eller lader udføre på sin ejendom.

Byggemyndigheden skal i forbindelse med en byggesag påse, at krav efter anden lovgivning er overholdt. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil skrive bestemmelsen ind i sin vejledning til de lokale byggemyndigheder ved førstkommande revision af sin vejledning til byggemyndighederne.

Mulighed for særlige krav til børneinstitutioner

Med henblik på at sikre, at kommunen har den fornødne hjemmel til at foretage undersøgelser og afværgeforanstaltninger, foreslås en ændring af § 68, stk. 4, således at en kommunalbestyrelse kan gennemføre foranstaltninger på alle forurenede arealer. Uden ændringen ville be-

stemmelsen være begrænset til kortlagte arealer, hvorfor kommunalbestyrelsen ikke i fremtiden ville have hjemmel til gennemførelse af undersøgelser og afværgeforanstaltninger på de lettere forurenede grunde. Kommunalbestyrelsen har i forlængelse af dette mulighed for at gennemføre undersøgelser og afværgeforanstaltninger på eksisterende børneinstitutioner.

Med henblik på at give regionen en tilsvarende mulighed for så vidt angår børneinstitutioner foreslås en tilføjelse i § 17, stk. 1, således at regionen kan udføre undersøgelser og oprydninger på lettere forurenede børneinstitutioner.

Rådgivning af borgerne om betydningen af forureningen

Det foreslås, jf. kriteriegruppens anbefalinger, at der skal ske en generel rådgivning af borgerne om betydningen af den lettere forurening. Generel rådgivning om forureningens sundhedsmæssige betydning, og hvad den enkelte kan gøre for at nedsætte risikoen, skal målrettes i forhold til beboere i de lettere forurenede områder og på lettere forurenede enkeltejendomme uden for områderne, f.eks. gennem informationskampagner. Der skal især lægges vægt på at informere børneinstitutioner. Opgaven foreslås lagt hos kommunalbestyrelsen i samarbejde med regionsrådet. For at sikre borgerne en indgang, er det valgt at det er kommunerne, der har kontakten til borgerne.

Det forudsættes, at Miljøstyrelsen i samarbejde med Sundhedsstyrelsen udarbejder generelt materiale, som kan anvendes i forbindelse med varetagelsen af informationen.

Ændring af tidsgrænser for kortlægning m.v.

Forslaget lægger op til opstramninger af reglerne for kortlægning med henblik på at afhjælpe de ulemper, som kortlægningen kan medføre for borgerne, ved hurtigere at afklare forureningsforholdene og gøre baggrunden for en kortlægning mere forståelig. Dette forventes at kunne medvirke til at reducere problemer med låntagning og værditab på forurenede ejendomme.

Dette sker for det første ved fastlæggelse af en frist på 2 år for, hvor lang tid der må gå, fra at regionsrådet har et tilstrækkeligt grundlag til at starte en vurdering af kortlægning, og til beslutning herom tages. For det andet ved at afkorte perioden, fra en boligejer har anmodet om at få afgjort om en ejendom, der er kortlagt på vidensniveau 1, til regionsrådet skal have taget stilling til, om ejendommen skal kortlægges på vidensniveau 2 eller udgå af kortlægningen, til 1 år fra de nuværende 2 år. Endelig foreslås det, at regionsrådet inddeler forureningen på alle boligejendomme i en forureningskategori(nuancering) afhængig af risikoen ved forureningen i forhold til anvendelsen af arealet.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige..

Det vurderes, at ændringsforslaget på langt sigt vil betyde en besparelse for den offentlige indsats til kortlægning på ca. 0,9 mia. kr.

Besparelsene i kortlægningsudgifter hidrører primært fra at mange lettere forurenede ejendomme, herunder mange boliger i diffust forurenede byområder, ikke vil blive kortlagt. Ifølge lovforslaget skal ca. 95.000 diffust forurenede ejendomme alligevel ikke kortlægges, men i stedet områdeklassificeres med henblik på den forebyggende indsats. Derudover skønnes det, at 5.000 ejendomme med punktkilder alligevel ikke skal kortlægges, heraf er 1.000 allerede kortlagt og vil skulle tages ud af kortlægningen. Besparelsen vedrører udgifter, der først skulle være afholdt om en længere årrække, idet kortlægningen af de diffust forurenede arealer bevidst har været nedprioriteret, frem til kortlægningen af de mere forurenede punktkildeforureninger er afsluttet.

Regionernes opgaver

Lovforslaget ændrer ikke ved, at regionerne, som besluttet med kommunalreformen, står for kortlægning, undersøgelse og oprydning af forurenede arealer.

Det vurderes, at lovforslaget de første år vil medføre udgifter for regionsrådene som vist i tabellen.

Mio. kr. pr. år	2007	2008	2009-2011	2012-2015	2016
Udtagning af allerede kortlagte ejendomme	6	3	0	0	0
Underretning af ejere i forb. m. 2 års-reglen	0,6	0,6	0,6	0,6	0,3
Nuancering af allerede kortlagte grunde på anmodning	0,6	0,6	0,6	0	0
Erklæring om ejendommens forureningstilstand	1	1	1	1	1
Samlede udgifter pr. år	8,2	5,2	2,2	1,6	1,3

Udgifterne finansieres ved omprioritering inden for den samlede ramme til kortlægning, som i 2003 var 66 mio. kr.

Mio. kr. pr. år	2007	2008	2009-2011	2012-2015	2016	2017-
Udgifter de første år	8,2	5,2	2,2	1,6	1,3	1
Kortlægning	57,8	60,8	63,8	64,4	64,7	5
Samlet ramme	66	66	66	66	66	6

Den langsigtede besparelse på kortlægningsindsatsen vil betyde, at regionerne kan afslutte kortlægningsopgaven omkring år2016, såfremt kortlægningen fortsætter på det nuværende aktivitetsniveau (66 mio. kr. pr. år). Der vil derefter være løbende udgifter på 6 mio. årligt til kortlægning. Udgifterne i de første år kan dog betyde, at kortlægningsaktiviteten bliver lavere, især i starten efter lovens ikrafttrædelse, men vil dog kun betyde ca. et halvt års forsinkelse i forhold til afslutningen af kortlægningsopgaven.

Det forudsættes, at det frigjorte økonomiske råderum på 60 mio. kr. årligt efter 2016 anvendes til at fremskynde oprydningsindsatsen.

Kommunernes opgaver

Kommunerne vil få mindre udgifter til tilsyn og borgerkontakt i forbindelse med bestemmelsen om krav ved nybyggeri og ombygning til bolig m.v. samt til generel rådgivning. Disse vil blive opvejet af forenklingen af reglerne om anmeldepligt for anmeldelse af jordflytning.

Den foreslåede områdeklassificering består af 2 dele:

- 1) En udpegning af de relevante områder
- 2) Udformning af lokale regulativer om jordstyring, planlægning til sikring af tilstrækkelig modtagekapacitet for let forurenede jord, etablering af mulighed for elektronisk at anmelde jordflytninger og borgerkontakt.

Merudgifterne for kommunerne hertil skønnes at udgøre ca. 30 mio. kr. i perioden 2007-2020, fordelt som vist i tabellen.

	2007	2008	2009	2009-2015	2016 –
1) Udpegning af områder	1	1	1	0	0
2) Regulativer om jordstyring	6	4	2	1	1

Den del af merudgifterne, der omfatter regulativer om jordstyring, er skønnet til i alt 27 mio. kr. i perioden 2007-2020. Udgifterne kan finansieres over affaldsgebyret, når jorden er kategoriseret som affald.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Konsekvenser for entreprenørerne

Forslaget om forenkling af anmeldepligten vil medføre en lettelse for byggeriets aktører.

Konsekvenser for erhvervsmæssige bygherrer

Der kan komme begrænsede udgifter i forbindelse med bestemmelsen om krav ved nybyggeri m.v. Der er tale om marginale udgifter i forhold til udgifterne til selve byggeriet.

Områdeklassificeringen kan betyde en nedsættelse af værditabet, også for erhvervsejendomme, når de er lettere forurenede.

Konsekvenser for modtageanlæg for jord

Anmeldepligt ved fraførsel kan medføre let øget administration og en mindre stigning i udgifter til prøvetagning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vil være en lettelse for ejerne af de lettere forurenede ejendomme, at de ikke længere skal have deres ejendomme kortlagt som enkeltejendomme, og det forventes at nedsætte værditabet. For ejerne af de stærkere forurenede grunde vil nuanceringen ligeledes have en nedsættende virkning for værditabet for de ejendomme, som kan kategoriseres som F0 eller F1.

Det vil være en lettelse for ejere af potentielt forurenede boligejendomme, at de nu ikke skal vente længere end 2 år på at få en afklaring af forureningstilstanden på vidensniveau 1 eller direkte på vidensniveau 2. Det er også en lettelse, at den tidligere 2 års-frist frem til vidensniveau 2 ændres til en 1 års-frist.

Det vil være en lettelse for ejerne af parcelhuse på lettere forurenede jord, at de ikke skal søge tilladelse efter jordforureningslovens § 8 ved ethvert bygge- og anlægsarbejde.

Forenklingen af anmeldepligten vil være en lettelse for ejerne, når de skal flytte jord fra ejendommen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget kan gennemføres med mindst samme høje miljø- og sundhedsmæssige beskyttelsesniveau som hidtil. Der vil være en miljø- og sundhedsmæssig gevinst, fordi den forebyggende indsats – generel rådgivning om forureningen, anmeldelse af jordflytninger og krav ved nybyggeri m.v. – med forslaget kan træde i kraft hurtigere, end hvis man havde fortsat med den nuværende lov.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Affalddanmark, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Amdsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banedanmark, Beskæftigelsesministeriet, Boligselskabernes Landsforening, Byggesocietetet, DAKOFA, Danmarks Naturfred-

ningsforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Den Danske Landinspektørforening, DMU, Embedslægeforeningen, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsvarets Bygningstjeneste, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Freja Ejendomme A/S, Friluftsrådet, Fødevarestyrelsen, GEUS, HTS, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitsministeriet, KL, Kort & Matrikelstyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Miljøklagenævnet, Ministeriet for Familie og Forbrug, Naturklagenævnet, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsforening, Reno Sam, Realkreditrådet, SBS Byfornyelse s.m.b.a., Skat, Skov- og Naturstyrelsen, Sundhedsstyrelsen, Teknologirådet, Transport- og Energiministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (Hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	På lang sigt besparelser i størrelsesordenen 0,9 mia. kr.	På kort sigt merudgifter til igangsættelse af nye regler, i regioner omprioritering inden for eksisterende ramme. Forslaget vil medføre merudgifter for kommunerne på ca. 3 mio. kr. i perioden 2007-2009.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Reduktion i kortlægningsopgaven	Diffus forurening områdeklassificeres.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forventes overvejende positiv	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettelser i anmeldepligt	Forøget prøvetagning Marginale udgifter ved visse former for nybyggeri og ombygning
Miljømæssige konsekvenser	Neutralt – positiv fordel på kort sigt på grund af områdeklassificering	
Administrative konsekvenser for borgerne.	Lettelse at kortlægning af enkeltejendomme reduceres. Lettelse ved forenkling af anmeldepligt Værditab forventes mindsket	
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ved denne bestemmelse defineres begrebet lettere forurenede jord. Definitionen er den nødvendige forudsætning for at kunne undtage de arealer fra kortlægningen, der alene er forurenede i en så ringe grad, at en kortlægning ikke er nødvendig i relation til kontaktrisikoen.

Lettere forurenede jord er defineret som jord, der alene er forurenede med stoffer, som nævnt i lovens bilag 1, på et niveau, der ligger mellem det forebyggende niveau (jordkvalitetskriteriet) jordkvalitetskriterierne og niveauet for den offentlige oprydningssindsats i forhold til kontaktrisikoen (afskæringskriteriet). Afskæringskriteriet angiver for arealer med meget følsom arealanvendelse (bolig, børneinstitution og offentlige legepladser) det niveau af jordforurening, over hvilket der bør ske en total afskæring af al kontakt med jorden, f.eks. oprensning eller afgravning.

Begrebet "lettere forurening", er tidligere anvendt i Miljøstyrelsens vejledning om rådgivning til beboere på lettere forurenede arealer nr. 7, 2000. I vejledningen er der defineret afskæringskriterier for følgende stoffer og stofgrupper: arsen, bly, cadmium, chrom, kobber, kviksølv, nikkel, zink, PAH-total, benz(a)pyren og benz(a,h)anthrazen. Det er denne gruppe af stoffer og stofgrupper, der tillige har været inddraget i kriteriegruppens arbejde.

For nikkel og arsen skal det nævnes, at jordkvalitetskriteriet er svarende til afskæringskriteriet. For chrom skal det bemærkes, at der findes jordkvalitetskriterier for indhold af henholdsvis total chrom og hexavalent chrom i jorden. For hexavalent chrom er der ikke et afskæringskriterium, hvorfor denne ikke er omfattet af definitionen for lettere forurenede jord, der jo forudsætter såvel jordkvalitetskriterium som afskæringskriterium.

I bilag 1 til loven angives de nævnte kriterier, jf. nr. 15. Der gives i § 2, stk. 2, 2. punktum, bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte ændringer af stofferne og kriterierne i bilag 1. Ændringer kan komme på tale, hvis der fremkommer ny viden om – eller er foretaget en revurdering af forurenende stoffer og deres betydning og virkning i forhold til sigtet med denne bestemmelse. Ændringer vil ske med inddragelse af Folketingets Miljø - og Planlægningsudvalg.

Til nr. 2

Der er ikke foreslået ændringer i ordlyden af de eksisterende stykker i § 3. Den foreslåede ændring består i tilføjelse af 3 nye stykker: Stk. 3, 5 og 6.

Ad § 3, stk. 3.

Denne bestemmelse er en undtagelse fra lovens almindelige kortlægningspligt for forurenede arealer, jf. § 3, stk. 1. Undtagelsen omfatter lettere jordforurening forårsaget af såvel punktkilder som forurening, der beskrives som diffus jordforurening.

Formålet med denne undtagelse fra lovens generelle bestemmelser er at undtage lettere forurenede arealer, som alene udgør en risiko i relation til jordeksposeringen, fra lovens kortlæg-

ning af forurenede arealer. Det vil være tale om samme type jordforurening, som omfattes af Miljøstyrelsens rådgivningsvejledning nr. 7 2000. Jordeksponering omfatter typisk indtagelse af jord gennem munden, hudkontakt med jord, indånding af støv og partikler, samt optag gennem spisning af afgrøder fra arealet. Den generelle rådgivning, jf. forslaget § 72 a, skal netop imødegå disse risici.

En lettere jordforurening, der i specielle situationer kan medføre risiko for forurening af grundvandet eller indeklimaet, skal forsat kortlægges, jf. § 3, stk. 1, og prioriteres inden for den offentlige indsats. De specielle situationer må forventes typisk at være relateret til punktkildelignende jordforureninger med f.eks. risikoen for afdampning af kviksølv til indeklimaet eller udvaskning af tungmetaller til grundvandet som følge af specielle jordbundsforhold eller lignende.

Regionerne skal ikke foretage en aktiv lokalisering af lettere forurenede arealer, der alene giver anledning til en risiko i relation til jordeksponeringen. Det må imidlertid forventes, at der i enkelte byområder optræder diffus forurening over afskæringskriteriet. Disse områder er stadig omfattet af lovens kortlægningspligt.

Allerede kortlagte arealer med lettere forurening, skal revurderes med hensyn til om arealerne skal udtages af kortlægningen, jf. overgangsreglerne i forslaget § 2.

Ad § 3, stk. 5.

Hvis det indledende kortlægningsarbejde udstrækkes over meget lang tid, kan der, bl.a. på grund af den offentlighed og åbenhed, der i øvrigt vil være omkring arbejdet, opstå en unødigt belastende usikkerhed for boligejere, for hvem ejendommens fremtidige forureningsstatus har særlig stor betydning. Det foreslås derfor, at når regionsrådet har tilstrækkelig viden i forhold til et bestemt areal, der anvendes til bolig, så skal der skal træffes afgørelse om kortlægning vedrørende det konkrete boligareal afsluttes inden for 2 år.

Inden de 2 år er gået, skal regionsrådet have truffet en afgørelse om kortlægning på vidensniveau 1 eller vidensniveau 2 eller en afgørelse om, at der ikke er grundlag for en kortlægning. I alle tilfælde skal afgørelsen om kortlægning således meddeles til ejeren inden for en periode af højst 2 års varighed. Bestemmelsen om fristen gælder således, uanset om regionsrådet arbejder efter en kortlægning på vidensniveau 1 eller arbejder direkte efter en kortlægning på vidensniveau 2 uden først at ville kortlægge på vidensniveau 1.

Fristen begynder, når regionsrådet påbegynder en kortlægningssag om det konkrete areal. Bestemmelsen betyder f.eks., at industrikortlægning, som ligger på Internettet, ikke kan udløse, at 2 års fristen starter. Der kan således godt være offentlig adgang til oplysninger, som kan relateres til jordforurening på et konkret areal, selv om kortlægningssagen i forhold til fristen ikke er startet.

Der vil typisk være tale om, at regionsrådet har tilvejebragt tilstrækkelig viden om potentielt forurenende aktiviteter inden for et geografisk område, som omfatter det pågældende konkrete boligareal, og derfor beslutter at gå videre med denne viden med henblik på beslutning om kortlægning på vidensniveau 1 eller ej. Den videre vurdering frem til beslutning om kortlægning på vidensniveau 1, som skal ske inden for 2 år, består i en mere konkret angivelse og stedfæstelse af aktiviteten samt en nærmere vurdering af, om aktiviteten kan have været kilde til jordforurening på det konkrete boligareal, jf. lovens § 4.

Alternativt kan den videre vurdering, som skal ske inden for 2 år, bestå i tilvejebringelse af dokumentation om forureningen i jorden. Dermed kan der inden for fristen tages beslutning om kortlægning direkte på vidensniveau 2, jf. lovens § 5.

Viden, som foreligger for regionsrådet på baggrund af f.eks. en frivillig undersøgelse, kan betyde, at regionen inden for 2 år skal tage stilling til, om ejendommen skal kortlægges. Dette gælder dog kun, når det fremlagte datamateriale er tilstrækkeligt. Det er således afgørende, at der med den frivillige undersøgelse er fremlagt et tilstrækkeligt sikkert og dækkende datagrundlag mindst svarende til det regionsrådet selv ville have fremskaffet før påbegyndelse af en kortlægningssag. Før en frivillig undersøgelse lever op til den standard, som regionen har fastsat, er 2 års fristen ikke aktuel.

Som udgangspunkt vil en manglende efterlevelse af fristen på 2 år kunne give ejeren et grundlag for at forlange kortlægningssagen afgjort og eventuelt søge om erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Ejers krav har endvidere en sådan karakter, at vedkommende tilsynsmyndighed har mulighed for at sanktionere pligtstridighed fra regionens side.

Det skal fremhæves, at uanset om fristen måtte være overskredet, kan arealet fortsat kortlægges, hvis der er grundlag herfor.

Uanset hvilken afgørelse som regionsrådet måtte træffe om kortlægning, vil der som hidtil stadig være mulighed for at revurdere afgørelsen, hvis der er grundlag herfor.

Ad § 3, stk. 6.

Ejeren skal have meddelelse, når 2 års fristen starter, for at få mulighed for at kunne disponere over arealet ud fra forventningen om, at der bliver truffet en afgørelse inden for de 2 år. Ejeren kan derved også fastholde regionsrådet på sin ret til en afklaring.

Regionsrådet foreslås derfor at skulle meddele ejeren af arealet, når der foreligger tilstrækkelig viden om arealet, jf. stk. 5. Ejeren har således krav på en meddelelse om, at regionsrådet inden for 2 år vil træffe en afgørelse om kortlægning på vidensniveau 1 eller vidensniveau 2 eller en afgørelse om, at der ikke er grundlag for en kortlægning.

Til nr. 3

Efter den nugældende jordforureningslov har boligejeren, hvis ejendom kortlægges på vidensniveau 1, krav på at få ejendommen undersøgt med henblik på kortlægning på vidensniveau 2 inden for 2 år efter at de har anmodet herom. Med forslaget forkortes fristen for denne afklaring til 1 år. Det betyder, at ventetiden reduceres fra i dag maksimalt 2 år til i fremtiden maksimalt 1 år.

For at sikre regionsmyndighederne en hensigtsmæssig overgang til den nye tidsfrist etableres der en overgangsordning, således at boligejeres anmodninger om gennemførelse af vidensniveau 2-undersøgelse i 2007 skal være imødekommet med udgangen af 2008, jf. overgangsbestemmelserne i forslaget § 2, stk. 4.

Til nr. 4

Ad § 12 a, stk. 1.

Vidensniveau 2-kortlægningen af boliggrunde skal i fremtiden automatisk omfatte en nuancering af ejendommen på baggrund af den risiko, som den kortlagte forurening udgør for den aktuelle anvendelse som bolig. Nuanceringen skal hjælpe boligejeren til lettere at forstå betydningen af den kortlagte forurening på ejendommen. Nuanceringen skal ligeledes hjælpe dem, der står for at skulle købe, sælge eller belåne en forurenede boliggrund. Systemet skal også gøre de professionelle aktører på området som f.eks. ejendomsmæglere, advokater og realkreditinstitutter, i stand til bedre at vurdere de praktiske konsekvenser for anvendelsen af boligen, hvis grunden er forurenede.

Baggrunden for denne bestemmelse er, i det omfang det er muligt, et ønske om at mindske generne for ejerne af boligejendomme kortlagt på vidensniveau 2. Der tænkes i denne sammenhæng på gener for ejerne i relation til belåning og handel med fast ejendom.

Systemet til nuancering af jordforurening inddeler boliggrundene i tre kategorier: F0, F1 og F2. F0 betyder, at forureningen ingen risiko udgør ved ejendommens aktuelle anvendelse som bolig. F1 betyder, at forureningen ingen risiko udgør ved ejendommens aktuelle anvendelse som bolig, hvis simpel rådgivning om ejendommens anvendelse efterleves. F2 betyder, at forureningen udgør eller kan udgøre en risiko ved ejendommens aktuelle anvendelse til bolig, eller at der ikke foreligger viden nok til en nuancering.

Det er en sagkyndig sagsbehandler hos regionen, der vurderer, om en forurenede grund kan betegnes med F0, F1 eller F2. I modsætning til tilstandsrapporten ved bolighandler skal der ikke udarbejdes et særligt dokument ved en hushandel, men der kan henvises til den F-kategori, som regionen tidligere har tildelt boliggrunden.

Systemet er på frivilligt initiativ afprøvet i en række amter. I forbindelse med lovarbejdet har systemet været præsenteret og diskuteret i jordforureningsgruppen. Jordforureningsgruppen har konkluderet, at den ”ikke betragter nuanceringen som et alternativ til kriteriegruppens forslag, men snarere som et supplement”. De grunde, som har stærkere forurening eller forurening med ikke-lav-mobilitets stoffer, foreslår jordforureningsgruppen fortsat skal kortlægges, også selv om forureningen ligger utilgængeligt (mere end ½ meter under terræn eller under befæstelse) og ikke udgør en indeklimarisiko. For disse grunde vil nuanceringen være relevant, idet det er forureningsstatus for den tilgængelige jord, som afgør, om det bliver F0, F1 eller F2.

Forslaget forudsætter, at nuanceringen foretages på grundlag af den foreliggende viden. Det betyder, at regionsrådet ikke skal foretage selvstændige undersøgelser med henblik på at kunne give en nuancering. Nuanceringen er blot en forenklet og standardiseret måde at formidle de oplysninger, som myndigheden har om et givet vidensniveau 2 kortlagt areal.

Erfaringerne fra de amter, der har prøvet ordningen, viser, at nuanceringen kan ske på det foreliggende grundlag og ikke kræver flere undersøgelser, end der traditionelt udføres som grundlag for kortlægning på vidensniveau 2. Et stort flertal af grunde bliver kategoriseret som F2 efter kortlægningsundersøgelsen. Først efter en videregående undersøgelse kan der for disse grunde tages stilling til, om de skal være F0 eller F1.

Som eksempel på et område, hvor nuanceringen vil få positiv betydning for grundejerne, kan nævnes de sager, hvor der er sket oprensning efter lovens særlige forsikringsordning for olie-tanke. Hvis det her ikke har været muligt at fjerne hele forureningen, vil der typisk kunne gives en nuancering med F0.

Realkreditrådet har støttet indarbejdelse af et nuanceringsystem for vidensniveau 2 kortlagte ejendomme i jordforureningsloven efter det koncept, der er udviklet og afprøvet i henholdsvis Fyn og Vestsjællands Amter. Det er deres opfattelse, at nuanceringen kan bidrage væsentligt til, at vidensniveau 2-kortlagte grunde, med de problemer der nu engang er knyttet til kortlægningen, kan rummes indenfor det almindelige marked for omsætning af fast ejendom med de prissætningsmekanismer, der gælder her.

Der vil blive udarbejdet en vejledning til brug for nuanceringen af vidensniveau 2-kortlagte boligejendomme.

Ad § 12 a, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at regionsrådet skal revidere nuanceringen, når der foreligger videgående undersøgelser eller andre nye relevante oplysninger, der gør dette muligt.

Ad § 12 a, stk. 3.

Bestemmelsen indebærer, at regionsrådet skal underrette ejeren, kommunalbestyrelsen og skatteforvaltningen om nuanceringen ved underretning om kortlægning efter § 12 og ved ændring af nuanceringen som følge af ny viden.

Grundlaget for nuanceringen skal oplyses, herunder i hvilket omfang der kan forventes at ske en revision af nuanceringen, f.eks. ved ny viden. Det er væsentligt, at grundlaget for nuanceringen beskrives således, at de forudsætninger, der ligger til grund for regionens erklæring om nuanceringen af den vidensniveau 2-kortlagte boliggrund, er klar og tydelig.

Ad § 12 a, stk. 4.

Ejendomme, der ikke er boligejendomme, men som er kortlagt på vidensniveau 2 og som overgår til boliganvendelse samt boligejendomme, som ved ændringslovens ikrafttræden den 1. januar 2007 er kortlagt på vidensniveau 2, skal efter skriftlig anmodning fra ejeren nuanceres efter stk. 1.

Bestemmelsen giver således boligejere, der ved lovens ikrafttrædelse er kortlagt på vidensniveau 2, muligheden for og ret til efter eget ønske, at få en nuancerings meddelelse efter stk. 1. Boligejeren skal fremsende skriftlig anmodning til regionen, om at få ejendommens kortlægning nuanceret efter stk. 1. Tilsvarende gælder for ejere af andre ejendomme, der er kortlagt på vidensniveau 2 og herefter overgår til boliganvendelse.

Ad § 12 a, stk. 5.

Oplysningerne om nuanceringen skal ikke indføres i matrikelregistret efter § 14, medmindre miljøministeren fastsætter regler derom i medfør af § 15, stk. 7. Som udgangspunkt er det vurderet, at regionrådets viden om nuanceringen vil kunne placeres på regionernes hjemmesider eller anden internetportal, således at der er direkte adgang til informationen via Internettet.

Til nr. 5

Ad § 15, nr. 6.

Med bestemmelsen gives der miljøministeren mulighed for at udfylde rammerne i nærværende lovforslag om nuanceringen af vidensniveau 2-kortlagte ejendomme efter § 12 a. Dette kan

omfatte fastsættelse af tidsfrister for behandling af anmodninger fra ejere af allerede kortlagte ejendomme nærmere procedureregler eller nærmere tekniske afgrænsninger, definitioner m.v., så der kan sikres en ensartet praksis i hele landet.

Ad § 15, nr. 7.

Med bestemmelsen gives der miljøministeren mulighed for at beslutte, at oplysningerne om nuanceringen af vidensniveau 2-kortlagte boliggrunde, jf. § 12 a, skal indføres i matrikelregisteret. I matrikelregistret er der i dag noteret data om ejendomme der er kortlagt på vidensniveau 1 og vidensniveau 2, og eventuel en boligerklæring om at der ikke er risiko ved boliganvendelse på en ejendom efter afslutningen af en offentlig indsats

Til nr. 6

Med tilføjelsen i § 17, stk. 1, får regionsrådet en hjemmel til i særlige tilfælde at udføre undersøgelser og oprydninger på lettere forurenede børneinstitutioner, selv om disse ifølge lovforslaget ikke længere skal kortlægges.

Ved særlige tilfælde forstås børneinstitutioner, som drives på en sådan måde, at børnene i særlig grad er i daglig kontakt med jorden på udearealer, f.eks. i forbindelse med dyrkning af grønsager. Det vil typisk være efter anbefaling fra embedslægen, at regionsrådet tager den nye hjemmel i brug.

Til nr. 7

Ad § 50, stk. 1

Bestemmelsen er uændret.

Ad § 50, stk. 2

Anmeldepligten findes allerede i dag i lovens § 50, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse skal opgravning og flytning af forurenede jord og jord fra en kortlagt ejendom, en kortlagt del af en ejendom eller et areal, som anvendes til offentlig vej, anmeldes til kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen betyder, at selv om de diffuse arealer i dag ikke er kortlagt, er der anmeldepligt ved jordflytning fra arealerne, alene fordi jorden er forurenede. Det må dog formodes, at lettere forurenede jord i mange tilfælde er flyttet uden anmeldelse, fordi jordflytteren har været i god tro.

Med forslaget skal der, ud over de ovennævnte tilfælde, være anmeldepligt for jord, som flyttes i og fra de områder, som klassificeres ifølge den nye § 50 a. Når en jordflytning sker i et klassificeret område, herudover hvor kommunalbestyrelsen har udstedt regulativer for anmeldepligten, som beskrevet under stk. 3, kan jordflytteren som udgangspunkt ikke længere være i god tro.

Det foreslås desuden, at der indføres anmeldepligt ved fraførsel af jord fra godkendte modtageanlæg for jord. Anmeldepligten ligger i så fald hos den, der er ansvarlig for anlæggets drift. Hermed lukkes et hul i den nuværende bestemmelse om anmeldepligt, idet det forhold, at det er ”opgravning og flytning”, der skal anmeldes, må tolkes således, at jordflytningen kun skal anmeldes, når jorden er opgravet eller planlægges opgravet på det areal, hvorfra jorden ønskes

flyttet. Ændringen muliggør, at kommunalbestyrelsen kan følge jordstrømmen fra rensning og videre til jordens endelige bestemmelsessted.

Det foreslås af forenklingshensyn, at 2. punktum i § 50, stk. 1, udgår. Teksten, som udgår, lyder efter kommunalreformen således: ”Anmeldelse af jordens anvendelse skal tillige ske til det pågældende regionsråd og den pågældende kommunalbestyrelse, hvor jorden ønskes anvendt”. Det har ingen reel betydning, at 2. punktum udgår, da miljøministeren i bekendtgørelse nr. 675 af 27. juni 2000 om anmeldelse af flytning af forurenede jord og jord fra forureningskortlagte arealer og offentligt vejareal (anmeldebekendtgørelsen) har brugt sin adgang til at fastsætte regler om opgavefordelingen mellem myndighederne, således at der er sikret én indgang for anmelderen. Ifølge bekendtgørelsen skal kommunalbestyrelsen straks efter modtagelsen sende en kopi af anmeldelsen til regionsrådet og til eventuel anden modtagekommune, dog ikke, når jorden flyttes til et projekt, der er tilladt efter § 19 i lov om miljøbeskyttelse, eller til et anlæg, der er godkendt efter kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse.

Som noget nyt er der indført hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelse kan ske samtidig med aflevering af jorden til et godkendt modtageanlæg for jord. I de nuværende bestemmelser i anmeldebekendtgørelsen eksisterer en sådan mulighed kun ved aflevering af små jordmængder på under 1 m³ på et kommunalt modtageanlæg, f.eks. en genbrugsstation eller en jordkarteringsplads. Den nye hjemmel er et led i den nye mulighed for at smidiggøre anmelde-systemet, så de fleste jordflytninger kan foregå uden forudgående konkret sagsbehandling.

Ad § 50, stk. 3

Stk. 3 fastlægger rammerne for miljøministerens adgang til at fastsætte regler om anmelderordningen. I stk. 3 er de eksisterende muligheder for regelfastsættelse kombineret med nye muligheder i en ny, nummereret opstilling. Det påregnes, at miljøministeren udnytter sin hjemmel i § 50, stk. 3, til at udarbejde regler, inden lovændringen træder i kraft. Reglerne kan f.eks. udarbejdes som ændringer af anmeldebekendtgørelsen. I 2006 nedsatte et udvalg med de kommunale parter og inddragelse af byggeriets aktører, som skal komme med forslag til reglerne.

Som noget nyt foreslås det under nr. 2, at også modtageren af jorden kan få krav om prøve-tagning og analyse af den af anmeldelsen omfattede jord. Denne mulighed skal ses i sammenhæng med den under stk. 2 omtalte mulighed for, at anmeldelse skal kunne ske samtidig med aflevering af jorden til et godkendt modtageanlæg for jord. Disse bestemmelser giver mulighed for, at anmeldelse og analyse af jorden kan udsættes, indtil jorden er afleveret på modtageanlægget. Det kan hjælpe den jordflytter, som har behov for en hurtig jordflytning, og som ikke kan afvente, at jorden analyseres.

Også muligheden under nr. 6 og nr. 7 for, at der kan fastsættes regler om anmeldelse samtidig med, at jorden flyttes, eller at fristen kan begrænses, skal ses i denne sammenhæng. Alt i alt giver disse bestemmelser mulighed for en smidiggørelse af anmeldesystemet.

Under nr. 3 og 4 indføres der nye muligheder for forenkling relateret til bestemte typer af arealer. Disse muligheder skal ses i sammenhæng med områdeklassificeringen i § 50 a. Når kommunalbestyrelsen i medfør af § 50 a afgrænser de områder, hvor der er anmeldeligt, er der mulighed for en underopdeling, således at der på bestemte arealer ikke skal udtages analyse af jorden (nr. 3), eller at der ved flytning af mange små jordmængder fra samme ensartet forurenede areal kan ske anmeldelse én gang for en given periode (nr. 4).

Under nr. 5 er der indført mulighed for fastlægges af en bagatelgrænse for anmeldepligten. Der er ikke en bagatelgrænse i de nugældende regler, dog er der mulighed for, at jordmængder på mindre end 1 m³ kan anmeldes ved afleveringen på et kommunalt modtageanlæg. Begrundelsen for, at man ikke hidtil har villet indføre en bagatelgrænse, har været, at selv små jordmængder kan udgøre et miljøproblem, når jorden er stærkt forurenet. Den nye mulighed kan knyttes til bestemte arealer, og dermed kan det tilstræbes, at bagatelgrænserne ikke får virkning på stærkt forurenede arealer.

Nr. 8 om en følgeseddelordning er overført fra de eksisterende regler.

Nr. 9 giver mulighed for at udnytte fælles træk ved de mange jordflytninger, der sker i forbindelse med vejarbejder, til en rationalisering af anmeldepligten fra vejarealerne. F.eks. kan der - i lighed med ovennævnte nr. 4 - fastsættes regler om, at der ved flytning af mange små jordmængder i forbindelse med ledningsarbejder på vejarealer, kan anmeldes én gang for en given periode. Ifølge en undersøgelse, der blev udført for jordforureningsgruppen, sker 42 % af alle anmeldte jordflytninger på offentlige vejarealer.

Som noget nyt indføres der under nr. 10 grundlag for, at kommunerne kan udarbejde regulativer om anmeldepligten. Nr. 10 skal ses i sammenhæng med hjemmelen i den nye § 50 a til i regulativer at begrænse eller udvide de områder, hvor der er anmeldepligt. Selv om hjemmelen til at udarbejde regulativerne således er i to forskellige bestemmelser, vil der i praksis i kommunen være tale om ét regulativ, som kan betegnes som et ”jordstyringsregulativ”.

Jordstyringsregulativerne kan kombineres med affaldsregulativerne, hvilket vil være medvirkende til en samleteffektivisering. Jord kan betegnes som affald, hvis indehaveren skiller sig af med det, agter at skille sig af med det eller er forpligtet til at skille sig af med det, jf. bekendtgørelse nr. 219 af 27. juni 2000 om affald, § 3, stk. 1, nr. 1, med bilag 1 og 2. Når jord er affald, skal de kommunale affaldsordninger anvendes, bortset fra tilfælde, hvor jorden genanvendes efter generelle regler uden forudgående anvisning eller indsamling. Sådanne generelle regler findes i bekendtgørelse nr. 655 af 27. juni 2000 om genanvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder, der har hjemmel i både jordforureningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

Her er således tale om et samspil mellem jordforureningslovens og miljøbeskyttelseslovens bestemmelser. En kombination af anmeldeordningen med affaldsregulativerne fungerer allerede i dag i Københavns Kommune, men således, at hver jordflytning behandles konkret.

For at få de nye jordstyringsregulativer til at fungere skal kommunerne på kortere sigt udføre en opgave med at udforme regulativerne og herunder inddrage offentligheden, planlægge tilstrækkelig modtagekapacitet for lettere forurenet jord, etablere mulighed for elektronisk at anmelde jordflytninger og informere borgerne. Der er hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 48 til, at kommunerne kan dække udgifterne til denne opgave gennem gebyrer, når jorden falder inden for affaldsdefinitionen. Anmeldeordningen falder allerede i dag inden for anvendelsesområdet for miljøbeskyttelseslovens § 48, når jorden falder inden for affaldsdefinitionen.

Opgaven med selve udpegningen af de områder, hvor der er anmeldepligt, jf. den foreslåede § 50 a, stk. 2 og 3, kan dog ikke finansieres over affaldsgebyret.

Ad § 50, stk. 4 og 5

Der ændres ikke på hovedreglen om, at kommunalbestyrelsen inden 4 uger efter anmeldelsen skal give anmelderen en meddelelse, hvis den anmeldte flytning ikke kan ske efter gældende

regler. 4 ugers-reglen betyder i praksis, at jordflytningen kræver konkret sagsbehandling fra kommunens side, idet kommunen typisk vil udøve den service, at anmelderen ikke skal vente i 4 uger på, at jorden kan flyttes.

Der vil fortsat være tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at gøre brug af de muligheder, der er nævnt under stk. 3, for at ophæve eller forkorte fristen. Her tænkes på flytninger af stærkt forurenede jord fra kortlagte arealer.

Til nr. 8

Ad § 50 a, stk. 1.

Med lovforslaget bliver byzone i medfør af planloven § 34 klassificeret som et område, der kan være lettere forurenede og er omfattet af anmeldepligten for flytning af jord efter § 50, stk. 2, eller regler udstedt i medfør heraf. Anmeldepligten gælder således som udgangspunkt for alle områder i byzonerne, indtil andet er beskrevet i de kommunale regulativer, der skal udstedes i medfør af § 50 a, stk. 2 og stk. 3. Gennem udarbejdelse af kommunale regulativer, jf. stk. 2, skal de klassificerede områder enten reduceres inden for byzonen eller udvides uden for byzonen. Kommunen skal således gennem et regulativ justere størrelsen af de områder, der er omfattet af regler for anmeldepligt for flytning af jord, så de svarer til de områder, hvor der er en lettere jordforurening.

§ 50 a, stk. 1, får først virkning den 1. januar 2008, eller dog forinden, hvis et kommunalt regulativ får virkning.

Det påregnes, at miljøministeren udnytter sin hjemmel i § 50 a, stk. 6, til at fastsætte regler om udarbejdelse, offentliggørelse, omfang og indhold i regulativer, i forbindelse med lovændringen træder i kraft. I 2006 nedsættes et udvalg med de kommunale parter og inddragelse af byggeriets aktører, som skal komme med forslag til reglerne.

Såfremt et areal inden for et område, der er klassificeret efter forslaget § 50 a, bliver kortlagt efter lovens kapitel 2, vil arealet fortsat være en del af det klassificerede område, men vil som kortlagt areal være omfattet af den regulering der gælder i medfør af lovens bestemmelser for kortlagte arealer.

Ad § 50 a, stk. 2

Ifølge stk. 2 skal kommunalbestyrelsen gennem et regulativ undtage større, sammenhængende områder inden for byzone fra anmeldepligten, hvis kommunalbestyrelsen har viden om, at området ikke er forurenede.

Med større sammenhængende områder i byzonen tænkes der typisk på kvarterer i en by eller lignende arealer med mange enkeltejendomme, der f.eks. er afgrænset af et vejnet eller andre fysiske forhold.

De regler, miljøministeren ventes at fastsætte i forbindelse med lovens ikrafttrædelse i medfør af § 50 a, stk. 6, skal bl.a. indeholde nærmere retningslinjer om, hvilken viden, der er relevant, for at kommunalbestyrelsen kan undtage områder fra anmeldepligten, og hvorledes områderne skal indarbejdes i regulativer.

Det forudsættes, at kommunerne kun skal anvende eksisterende data ved udpegning af områderne. Der skal ikke udtages nye jordprøver for at gennemføre udpegningen.

Ved afgrænsningen af områder forudsættes det, at kommunerne blandt andet tager udgangspunkt i viden om følgende forhold: Bebyggelsestidspunkt (før ca. 1940), intensiteten af arealanvendelsen, trafikbelastning, industriel belastning, opvarmningsformer, bebyggelsestæthed, kendte forureningsdata, historik om byudvikling, kendskab til områder med fyldjord, mv.

Ved udpegningen skal der tages forbehold for, at der ikke er taget stilling til en mulig tilstedeværelse af eventuelle stærkere forurenede punktkilder eller til arealer, hvor forureningsniveauet overskrider afskæringskriterierne. Disse vil efterfølgende blive kortlagt af regionsrådet.

Ad § 50 a, stk. 3.

Såfremt kommunalbestyrelsen har kendskab til større sammenhængende områder med lettere jordforurening uden for byzonen, skal kommunalbestyrelsen inddrage disse områder, gennem regulativ, i anmeldepligten for flytning af jord efter § 50, stk. 2.

Erfaringsmæssigt findes der uden for byzone større sammenhængende områder, der er påvirket af en jordforurening svarende til det lettere forurenede niveau. Disse områder vil typisk ligge i nærheden af særlig forurenende virksomheder, trafikerede vejstrækninger, eller være relateret til områder med jordfyld eller lignende.

De regler, miljøministeren ventes at fastsætte i forbindelse med lovens ikrafttrædelse i medfør af § 50 a, stk. 6, skal bl.a. indeholde nærmere retningslinjer om, hvilken viden, der er relevant, for at kommunalbestyrelsen kan inddrage områder, og hvorledes områderne skal indarbejdes i regulativer.

De lettere forurenede enkeltejendomme, der ikke ligger inden for et klassificeret område, og som ikke udgør et sammenhængende større område, skal ikke inddrages i de klassificerede områder.

Det er forudsat, at kommunerne kun skal anvende eksisterende data ved udpegning af områderne uden for byzonen. Der skal ikke udtages nye jordprøver for at gennemføre udpegningen. Ved afgrænsningen af områder anbefales det kommunerne at tage udgangspunkt i viden om følgende forhold: Trafikbelastning, industriel belastning, kendte forureningsdata, historik, kendskab til opfyld med fyldjord, råstofudgravninger mv.

Ved udpegningen skal der tages forbehold for, at der ikke er taget stilling til en mulig tilstedeværelse af eventuelle stærkere forurenede punktkilder eller arealer, hvor forureningsniveauet overskrider afskæringskriterierne. Disse vil efterfølgende blive kortlagt af regionsrådet.

Ad § 50 a, stk. 4.

Der skal ske en generel offentliggørelse af regulativerne i foreløbig form med mulighed for, at borgerne kan komme med indsigelser, inden regulativerne får virkning.

Ad § 50 a, stk. 5.

Regulativerne, der undtager eller inddrager områder, har virkning, når de endelige regulativer er offentliggjort.

Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de endelige regulativer med nærmere oplysning om baggrunden for regulativerne.

Offentliggørelsen skal ske ved annoncering i en lokalt tilgængelig avis og ved fremlægning af regulativet på den kommunale hjemmeside.

Ad § 50 a, stk. 6.

Med bestemmelsen gives miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af rammerne om regulativer for områdeklassificeringen. Hjemmelen kan udnyttes i en bekendtgørelse, i forbindelse med lovændringen træder i kraft.

Til nr. 9

Ved lov nr. 1373 af 20. december 2004 om ændring af en række love på miljøområdet som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, indsattes §§ 73 a og 73 b i loven. Ved en fejl blev disse to paragraffer ikke tilføjet i adgangsbestemmelsen i lovens § 57, stk. 1, 1. pkt. Det rettes nu ved det foreliggende forslag.

Til nr. 10

Med henblik på at sikre, at kommunen har den fornødne hjemmel til at foretage undersøgelser og afværgeforanstaltninger, foreslås en ændring af § 68, stk. 4, således at en kommunalbestyrelse efter eget ønske kan gennemføre foranstaltninger på alle forurenede arealer. Uden ændringen ville bestemmelsen være begrænset til kortlagte arealer, hvorfor kommunalbestyrelsen ikke i fremtiden ville have hjemmel til gennemførelse af undersøgelser og afværgeforanstaltninger på de lettere forurenede grunde. Kommunalbestyrelsen har i forlængelse af dette mulighed for at gennemføre undersøgelser og afværgeforanstaltninger på eksisterende børneinstitutioner.

Til nr. 11

Regionsrådet skal efter bestemmelsen underrette kommunalbestyrelsen og ejeren, hvis der i forbindelse med en forurenings sag er viden om, at der på et areal, der ikke kortlægges, er en lettere jordforurening. Tilsvarende orienteres ejeren i forbindelse med brevet fra myndighederne om, at der er anmeldeligt for flytning af lettere forurenede jord. Ejeren skal endvidere i forbindelse med sagen have tilsendt generel orientering om forureningsrisiko m.v., jf. § 72 a.

Med underretningsspligten sikres det, at den viden, som regionsrådet har opnået om en given lokalitet, som ikke skal kortlægges, deles med kommunalbestyrelsen. Den indsamlede viden kan benyttes af kommunalbestyrelsen i forbindelse med udformning af regulativer, jf. § 50 a.

Efter de almindelige regler om handel med fast ejendom har ejeren ved salg pligt til at oplyse køber om en eventuel restforurening. Efter offentligheds- og forvaltningslovens bestemmelser, samt bestemmelserne i loven om aktindsigt i miljøoplysninger, vil potentielle købere få adgang til oplysningerne ved henvendelse til myndighederne. Der er mulighed for, at myndighederne kan lægge de faktiske sagsoplysninger om de enkelte ejendomme ud på Internettet.

Til nr. 12

Byggearbejde kan i medfør af denne bestemmelse genoptages 4 uger efter, at regionsrådet har modtaget underretning om den konstaterede forurening, medmindre regionsrådet forinden har meddelt, at det agter at træffe afgørelse om, at det pågældende areal skal kortlægges, eller meddelt, at grundlaget for arealets kortlægning er ændret. Det præciseres at også lettere forurenede jord fortsat vil kunne give anledning til, at arbejdet standses.

Hvis regionsrådet meddeler, at det agter at træffe afgørelse om, at det pågældende areal skal kortlægges, eller meddeler, at grundlaget for arealets kortlægning er ændret, kan arbejdet genoptages, dog under overholdelse af reglerne i § 8.

Regionsrådet underretter grundejer, kommunalbestyrelsen og den lokale arbejdstilsyn om deres vurdering af den konstaterede forurening, herunder om arealet skal kortlægges eller om forudsætningerne for en allerede sket kortlægning er ændret.

Til nr. 13

Ad § 72 a.

Det foreslås, at kommunerne i samarbejde med regionerne skal give generel rådgivning om sundhedsmæssige konsekvenser vedrørende arealer med lettere forurenede jord, dvs. i de områder der, er klassificeret i byerne, samt de kendte klassificerede områder og ejendomme uden for byerne, som har en forurening, der ligger over jordkvalitetskriteriet men under afskæringskriteriet/oprydningskriteriet.

Herigennem sikres, at borgerne, der lever på lettere forurenede områder, orienteres om miljø- og sundhedsmæssigt relevante råd. Informationsmaterialet skal styrke den forebyggende indsats i de lettere forurenede områder med henblik på at sikre borgernes sundhed.

Beskrivelsen af hvorledes risikoen fra den lettere forurenede jord kan nedbringes, kan tage udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledning om ”Rådgivning af beboere i lettere forurenede områder”, vejledning nr. 7, 2000. Ved udarbejdelse af informationsmateriale og formidling af dette, bør konkrete erfaringer fra rådgivningsprojekter i kommuner og regioner inddrages.

Miljøstyrelsen vil i samarbejde med Sundhedsstyrelsen udarbejde generelt materiale, som kan benyttes i den videre informationsindsats.

Selve informationsmaterialet kan have flere former, f.eks. pjecer, annoncer i lokalaviser, materiale til præsentation på kommuners og regioners hjemmesider, reklamespots i TV, som afpasses de borgergrupper, der skal informeres. Informationen skal gentages med jævne mellemrum, således at den ikke går tabt, men der opbygges en generel forståelse af, at jorden i ældre byområder og tilsvarende områder ofte er lettere forurenede og derfor kan udgøre en risiko svarende til andre kendte risikofaktorer, som f.eks. indtag af almindelig dansk kost, men at risikoen kan imødegås ved enkle tiltag.

Som supplement til ovenstående informationsmateriale vil der desuden kunne afholdes orienteringsmøder med deltagelse af de lokale myndigheder og embedslæger. Orienteringen vil hensigtsmæssigt kunne lægges i forbindelse med aktivi-

teter i lokalområdet, f.eks. generalforsamlinger, beboermøder, forældremøder osv.

Information af lejere

Når det gælder udlejningsboliger bør kommuner og regioner sikre sig, at materialet ikke kun når ejere af de pågældende boliger men også omdeles til lejere evt. ved at materialet tilknyttes andet materiale, som ejeren/boligforeningen videregiver til lejerne (ejendommens informationsblad/hjemmeside etc.) Efter forslaget § 72 a, stk. 2 skal ejere af ejendomme sikre, at lejeren underrettes om rådgivningen.

Information i daginstitutioner

Daginstitutioner skal ligeledes informeres ved at både ledelse, personale, forældre og børn har adgang til information. F.eks. kunne rådgivningsmaterialet være et bilag til de virksomhedsplaner mange daginstitutioner udarbejder og drøfter i forbindelse med årlige forældremøder. Materiale til børnene kunne med fordel ske i former svarende til børnebillede-bogen "Victor vasker hænder", som Københavns Kommune har runddelt i sine børneinstitutioner.

Information uden for byzone

Boligejere med lettere forurenede grunde uden for byzone vil modtage individuel information samtidig med at de orienteres om resultatet af undersøgelsen af deres ejendom, jf. § 70, stk. 3. Som supplement til informationsmaterialet vil der efter behov kunne afholdes møde mellem grundejeren, de lokale myndigheder og embedslæger, med henblik på uddybning af informationsmaterialet,

Ad § 72 b.

Det foreslås med bestemmelsen, at ejeren eller brugeren skal opfylde visse minimums krav, hvis anvendelsen af et areal ændres til bolig, børneinstitution eller offentlig legeplads. De samme krav skal opfyldes ved bygge- og anlægsarbejder på et areal, der anvendes til et af de nævnte formål. Kravene skal dog ikke omfatte sædvanlige bygge- og anlægsarbejder, som en ejer eller bruger af et parcelhus, udfører eller lader udføre på ejendommen. Undtagelsen omfatter typisk mindre tilbygninger til eksisterende bolig små skure eller carporte og lignende. Udvidelse af antallet af boliger ved opførelse af selvstændigt nyt bolig byggeri på grunden vil falde uden for den særlige lempelse der er foreslået i forhold til den sædvanlige byggeaktivitet som parcelhusejere udfører. Med betegnelsen parcelhus forstås i denne sammenhæng typisk en - eller tofamiliehuse, herunder f.eks. rækkehuse, hvor hovedreglen er, at ejeren alene har den fulde udgift, men ikke andelsboligejendomme eller ejerlejlighedsejendomme eller udlejningsejendomme, hvor typisk flere vil have udgiften i fællesskab.

Bestemmelsen vil betyde, at boliger, børneinstitutioner og offentlige legepladser, der etableres efter lovens ikrafttræden, vil være indrettet, så der ikke bliver behov for rådgivning om forsigtighed ved kontakt med jorden. Dette kan opnås med en minimal indsats, idet der er tale om marginale udgifter i forbindelse med nybyggeri eller ombygning af f.eks. erhvervsbygninger til følsomme formål, hvor anlæggelsen af udearealer som regel under alle omstændigheder afsluttes med et lag ren muldjord eller fast belægning.

Bestemmelsen vil typisk få størst praktisk betydning i randen af eksisterende byområder, hvor der har været erhvervsaktiviteter eller på f.eks. havnearealer, hvor der sker en ændring til boligformål.

Bestemmelsen indebærer, at ejeren eller brugeren i ovennævnte situationer skal sørge for, at de øverste 50 cm jord er uforurenet eller etableret med en varig, fast belægning. Det uforurenede lag eller belægningen skal være til stede, inden arealet tages i brug til de nævnte formål. Det uforurenede lag skal opretholdes så længe arealet anvendes til de nævnte formål. Forpligtelsen påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af arealet.

I stk. 3 gives der miljøministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om etablering og opretholdelse af foranstaltningerne samt om dokumentation i forbindelse hermed, så der i nødvendigt omfang kan sikres en ensartet praksis i hele landet.

Ad § 72 c.

Kommunalbestyrelsen skal efter anmodning fra en ejer, der selv har foretaget en forureningsundersøgelse, afgive en erklæring om ejendommens forureningstilstand, i det omfang forureningsundersøgelsen giver mulighed herfor. Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra regionsrådet og erklæringen skal være i overensstemmelse med regionsrådets udtalelse. Den viden om ejendommen, der i forvejen foreligger i kommunen og i regionen, inddrages i forbindelse med kommunens erklæring og regionens udtalelse.

En borger kan således for egne midler vælge at lade sin ejendom undersøge med henblik på at fastlægge den mulige forureningssituation på ejendommen. Med baggrund i undersøgelsen og dennes indhold, omfang og kvalitet, skal kommunalbestyrelsen udstede en erklæring om ejendommens eventuelle forureningstilstand. Det bemærkes, at erklæringen kun kan gives i det omfang den fremsendte dokumentation giver mulighed for det.

Undersøgelsen kan give anledning til at arealet kortlægges eller udtages af kortlægningen efter kapitel 2. Undersøgelsen kan desuden for boligejendomme, der er kortlagt på vidensniveau 2, give anledning til en meddelelse om nuancering efter § 12 a, eller en ændring af allerede meddelt nuancering. Erklæringen har som sådan ikke i sig selv videre retsvirkning, udover hvad ejeren måtte finde anvendelse for den.

Det anbefales, at borgerne tager direkte kontakt til regionen med henblik på at fastlægge det tilstrækkelige omfang af undersøgelser, der skal dokumentere den mulige forureningssituation, så der skabes enighed om undersøgelsens tilstrækkelighed, inden opstart af den fysiske undersøgelse.

Til nr. 14

Det foreslås, at manglende efterlevelse af de foreslåede nye bestemmelser i § 72 a, stk. 2 om ejeres underretning om rådgivning til lejere og § 72 b, stk. 1 og 2 om forpligtelser ved nybyggeri m.v. skal kunne straffes, som tilfældet er for tilsvarende forpligtende bestemmelser i loven.

Til nr. 15

Bilag 1 angiver de kriterier, som efter Miljøstyrelsens vurdering skal være gældende for fastlæggelsen af begrebet lettere forurenet jord i loven. Der kan vise sig behov for at ændre i kriterierne. Dette vil kunne ske ved at miljøministeren udnytter sin hjemmel til at fastsætte nye kriterier i den foreslåede § 2, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med, at ændringen af jordforureningsloven ved udmøntningen af kommunalreformen træder i kraft.

Bestemmelsen om den generelle anmeldepligt for flytning af jord i byzone efter § 50 a, stk. 1, foreslås dog først at skulle have virkning den 1. januar 2008. Dermed gives der kommunerne tid til at forberede administrationen af den nye ordning. Kommuner, der måtte ønske det, kan dog etablere anmeldepligten inden da for de områder, som kommunalbestyrelsen har udarbejdet regulativ for, som der gives mulighed for med bestemmelserne i forslagets § 2, stk. 2.

Samtidig foreslås, at regionsrådet i løbet af de første 18 måneder efter lovens ikrafttræden skal revurdere de arealer med lettere forurening, der allerede måtte være kortlagt. Der er dermed foretaget en afvejning mellem regionsrådets praktiske mulighed for at gennemføre en revurdering og den kortlagte ejendoms ejers interesse i at få sin kortlagte lettere forurenede ejendom revurderet.

Endvidere foreslås, at den nye forkortede frist for behandling af boligejeres anmodninger til regionsrådet efter lovens § 7, stk. 3, først virkning for anmodninger, der modtages af regionsrådet fra den 1. januar 2008. For anmodninger der er modtaget før den 1. januar 2007 vil 1 års fristen gælde fra den 1. januar 2007, hvilket vil betyde en afkortning af den hidtidige 2 års frist også for disse anmodninger. Herved er der som ovenfor også foretaget en afvejning af regionsrådets mulighed for at efterkomme den kortere frist i forhold til ejerens interesse i at få en hurtigere afgørelse.